

INTERPELLATION TILL STATSRÅD

Från Riksdagsförvaltningen
2014-11-17
Besvaras senast
2014-12-01

Till finansminister Magdalena Andersson (S)

2014/15:136 Säkrad finansiering av framtidens välfärd

Svaret från Magdalena Andersson på min fråga ”Vilka åtgärder avser statsministern att vidta för att långsiktigt trygga Sveriges välfärd när man nu frångår strategin att öka antalet arbetade timmar genom att höja ersättningarna för att inte arbeta?” gör mig allvarligt bekymrad. Är verkligen det enda ess Socialdemokraterna har i rockärmen en omdöpt åtgärd som historiskt inte visat sig fungera (90-dagarsgarantin)? Övriga åtgärder är sådana som Alliansen redan lyft fram, det vill säga utbildning, arbetsmarknadens funktionssätt, att matchningen hos Arbetsförmedlingen liksom arbetsmiljön ska förbättras. Samtliga åtgärder i svaret har dessutom gemensamt att deras fokus är nutid. Uppenbarligen har Magdalena Andersson inga svar om hur vi ska klara av att finansiera driften av en bra skola, en god omsorg och sjukvård från mitten av 2020-talet.

Den demografiska utvecklingen i kombination med krav på standardförbättringar gör att Sverige står inför utmaningar från mitten av 2020-talet. Alla långtidsutredningar visar att det kommer att behöva arbetas fler timmar men även en ökad effektivitet i verksamheterna. Vi vet också att hushållen kommer att ha en bättre ekonomi samt att Sverige inte kan fortsätta höja skatterna. Vi har redan ett högt skattetryck och måste vara konkurrenskraftiga jämfört med andra länder. Vi har nu några år på oss att förbereda samhället för kommande utmaningar. Ändå presenterar S och MP ett budgetförslag där det till och med uttalas att de skatteförslag man lägger har negativa effekter på jobben och tillväxten.

Alliansen genomförde en mängd reformer som rent faktiskt rustade landet för framtida utmaningar. Det handlar främst om arbetslinjen (med bland annat jobbskatteavdragen, sänkta arbetsgivaravgifter för unga och äldre samt bättre villkor för företagen), socialförsäkringsreformen, lagen om valfrihetssystem och RUT-avdragen. Samtliga dessa hotas nu av Socialdemokraterna och Miljöpartiet i deras budgetförslag.

Varför avskaffar finansministern och regeringen framgångsrika reformer utan att ha andra alternativ med långsiktigt fokus?

Vilka är de långsiktiga effekterna av minsterns och regeringens politik i budgetpropositionen (det vill säga i praktiken den tabell under kapitel 1.9 som S och MP valt att inte visa – i sig besynnerligt med tanke på transparens och

öppenhet, men det är en annan fråga)?

Hur tänker ministern och regeringen konkret att lägga grunden i dag för att Sverige om 10–20 år ska ha förutsättningarna att finansiera den skola för våra barn, omsorg för våra äldre och sjukvård för dem som behöver den som vi alla vill ha?

.....

Anette Åkesson (M)

Överlämnas enligt uppdrag

Anders Norin